

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן וזינפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ומבחינתו גם להשמיד ח"ו, מכל מקום יש לעשות ככל שניתן שלא יהי' מצב של מלחמה, הגובה תמיד מחיר יקר מאד בגוף בנפש ובממון, ואין מנוחה ואין שלוה, ויש פחד ודאגה תמידית. הכלל שגדול השלום כמו שהרבו חז"ל לשבחו בהרבה מקומות, וכנודע מהמציאות ואפי' שלום קטוע וצולע ברכה גדולה בו, וזה בחי' "הנני נותן לו את בריתי שלום". ואי' קטועה, אבל מתנה גדולה הוא וכך מסתיימת מסכת עוקצים וסדר טהרות וכל הש"ס (עוקצין פ"ג מ"ב) אמר ר' שמעון בן חלפתא לא מצא הקב"ה כלי מחויק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר (תהלים נט) ה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום.

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן וזינפלד

תיקון הכללי

ענו בכבל רגליו, ברזל באה נפשו (תהלים קה, יח).

א"נ "ברזל" - ר"ת בילדה רחל, זילפה לאה, באה נפשו היינו שלקח ללב מצב שבטי י"ה ועם ישראל, והבין שהכל תלוי בו, דהיינו בשמירת הברית והעיניים. **עד עת בא דברו** (פסוק יט). כי כל היסורים - באים ע"פ פקודת ה', ומסתלקים ע"פ פקודת ה', וכל דבר יש לו את הזמן שלו. בבחי' קץ שם לחשך (איוב כה, ג). ולענין בית הסוהר של יוסף, כשהגיע הזמן שלח מלך ויתירוהו (פסוק הבא). אמרת ה' צרפתהו. כי תמיד צריך להתחזק בעסק התורה, וד"ת תמיד מצרפים ומזככים את המוח, ואת הלב של האדם. ובמיוחד יש לעסוק בתורה בעת הנסיונות והבלבולים (ויש רמז נוסף: מאר"ת ה' צר-פת הוא) כפי היכולת כמובן, בבחי' (תהלים קיט, צב) לולא תורתך שעשועי, אז אבדתי בעניי. וכמו שרואים בחוש הרבה פעמים. והמצודות פירש כעין הבחינה של שכינה מדברת מתוך גרונו של יוסף, כלומר דבר ה' שהי' בפה יוסף לפתור החלום בפתרון צרוף. (מתוך הספר "שי למורא")

מדרש

לאלה תחלק הארץ ומי הן לעומדים בערבות מואב והלא ליצאיי מצרים נתחלק הארץ דכתיב (שמות ו) ונתתי אותה לכם מורשה מפני מה לא חלקה להן לפי שצפוי לפני הקב"ה שסוף עתידין משפחות לכלות מהן ומי הן אלו שכתובות למעלן (שם) ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצחר ושאלו בן הכנענית הרי ו' כשאתה קורא לנמואל משפחת הנמואלי אין שם אחד וכן בבנימין בני בנימין בלע ובכר וגו' הרי ו' וכשבא אתה למנותן בלע משפחת הבלעי וגו' חסרו ה' מן הבנים הרי ששה משפחות על הזנות בעצת בלעם אין שאינה עושה את שלה לכך אמר הקדוש ברוך הוא מה אני מחלק את הארץ לבני אדם העתידיים למות כיון שבאו לערבות מואב ועמדו על בוריים אמר לו הקב"ה לאלה לחלק הארץ. (במדבר רבה כא, ח)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר פנחס לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי.. לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום"** (במדבר כה, יא"ב).

כתוב (קהלת ג, ח) עת לאהוב ועת לשנוא, עת מלחמה ועת שלום. ובמה שנוגע לסיפא דקרא דהיינו עת מלחמה ועת שלום, יש הבדל עצום ביניהם, כי שלום צריכים לבקש ולהתאמץ עבורו בכל זמן וכל הזמן, ואילו למלחמה לא יוצאים כי אם כשלא נותר שום ברירה ואפשרות אחרת. וצריכים לדחותה ולהתחמק ממנה בכל הכוחות. ובכלל המלחמה גם כן המחלוקת והמריבות, וצריכים לעשות הכל שלא תפרוץ המלחמה והמחלוקת והמריבה, ואפילו כשפרצה צריכים לעשות הכל לשכך ולהרגיע ולמעט ולסיימה, ואפילו במחיר כואב, כי המלחמה בודאי תביא אבדן יתר גדול, שזה מרומז גם כן במה שכתוב "הנני נותן לו את בריתי שלום", ואי' קטועה, ללמדך ששלום קטוע וצולע ושבור ועם חסרונות, אעפ"כ שלום הוא, ועדיף על הרוב, ורובא דרובא, מאשר מלחמה. הלא תראה ששלום בית צולע קצת, אע"פ שאינו רצוי, וזה לא מה שצריך להיות וצריכים לראות ולהשתדל מאד שיהי' שלום בית גמור ומושלם, ואעפ"כ עדיף אלף מונים על מלחמה בבית ועל מריבות בלתי פוסקות. שבמצב כזה אין לאף אחד מנוחה ושלוות הנפש, ואין להם חיים כפשוטו, ודבר זה גורם אין סוף צער ועגמת נפש (וגם לקרובים שידועים מכך). וגם הורס את הצאצאים בהרבה בחינות. והרבה פעמים המלחמות לא מסתיימות עם הגט, וגם לא התוצאות השליליות במה שנוגע לילדים, אלא אדרבא המצב מחמיר עוד ועוד אחר כך, אלא שאם אין ברירה - הרי אין ברירה, ומה לעשות. וכן עם שכנים ועם מתפללי הבית הכנסת, או לומדי הבית המדרש או להבדיל במקום העבודה, צריכים לעשות הכל שיהא מצב של שלום (ועם יהודים כשרים גם מצב של אהבה ואחוה), ועכ"פ מצב של אי לוחמה, כי מצבי מלחמה הם תמיד גרועים הרבה יותר, ומשאירים צלקות ולפעמים פצעים פתוחים להרבה זמן עם הרבה השלכות לא בריאות. והמחיר של המלחמה הוא תמיד מחיר כבד. (וכל זה אפילו במצב מלחמה, וכל שכן במפסיד בה). וכן בין ישראל לעמים, בודאי שמצד עם ישראל, יש לנו לעשות הכל שיהיה מצב של שלום (ולא של אהבה וקירבה, שממיתה אסונות רוחניים שהם גרועים מהאסונות הגשמיים) ויחסים קורקטים, ואפילו אם לא נוכל להגיע לכך, כמו בזמנינו עד שיבא משיח, שללא כל ספק, אין מצב שבו נוכל לחיות בשלום עם כל הערבים, כי אפילו כשזה יסכים (וזה ג"כ רחוק ולא פשוט) השני יתעורר להתסיס ולדרבן ללחום

בְּחִינַת אֱמֶת

אֵךְ לְמִשְׁלַל, תִּינוּק בְּשִׁמְתִּחִיל לִילָה, עֲדוּן צָרִיךְ סַעַד לְתַמְכוּ. וְאַחַד-עַל-פִּירְכּוֹן אֵינוֹ יָכוֹל לִילָךְ בְּמְרוּצָה, רַק פְּסִיעוֹת קַמְנוֹת, וְצָרִיכִין לְחַזֵּק אוֹתוֹ. כִּךָּ בְּשִׂאָמָם מִתְחִיל בְּשֶׁבֶת לִילָךְ בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד, צָרִיךְ עוֹד סַעַד לְתַמְכוּ, וְהַפְּעֵד הֵנָּה הוּא בְּחִינַת אֱמֶת. וּבְחִינַת אֱמֶת הֵנָּה הוּא בְּחִינַת רִגְלֵי שְׁלִישִׁי, בְּדֹאֵתָא בְּמַסְכַּת (שְׁבַת קד): 'קִשְׁטָא קֵא', וְשֶׁבֶת הוּא בְּחִינַת אֱמֶת, בְּדֹאֵתָא (בְּמַסְכַּת דְּמֵא פֶרֶק ד): 'אֶפְלוֹ עִם הָאָרְצִי יֵרֵא לְשַׁקֵּר בְּשֶׁבֶת'. וּבְשֶׁמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּמִדָּה זוֹ, הוּא סַעַד לְתַמְכוּ, וּבְחִינַת רִגְלֵי שְׁלִישִׁי.

(ליקו"מ פו)

הארות על מאמר "אנכי" (בסימן ד)

כשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא. וע"כ אין לנו אלא להתנהג כל ימינו בתמימות וכמ"ש (דברים ח"י) תמים תהי' עם ה' אלקיך, ולבלי להתבלבל משום דבר כי אפי' מה שנראה להיות רע וומר טוב ומתוק הוא ואם נזכה עוד נבין את זה בהאי עלמא, ואם לא נבינו לעתיד, ועכ"פ מצד חיוב האמונה חייבים אנו להאמין כי אין שום דבר נעשה בעולם בלי השגחתו יתברך ואין שום בריה יכולה להרע לו או להטיבו בלי רשותו ית' וכמ"ש חז"ל (יומא לה.) בשמך יקראוך ובמקומך ישיבוך ומשלך יתנו לך אין אדם נוגע במוכן לחבירו ואין מלכות נוגעת בחברתה אפי' כמלא נימה, וע"כ התחזק רשב"י ויצא מן המערה כמשחז"ל (ירושלמי שביעית פ"ט ה"א) נפיק ויתיב ליה על פומא דמערתא חמא חד צייד צייד צפרין פרס מצודתיה שמע ברת קלא אמרה "דימוס" (חסד), ואשתויב צפור, אמר צפור מבלעדי שמיא לא יבדא (פי' נלכד) כ"ש בר נשא עיי"ש, ואפי' הרשות והמלכות אין לה שום שליטה על שום אדם כ"א ברשות עליון ומקרא מלא הוא (משלי כא) לב מלך ביד ה' אל כל אשר יחפוץ יטנו, והכל מתנהג על פי רחמנותו וטובו וכדאיאתא בזוה"ק (ויחי דף וכה:) א"ר יהודה כמה אטימין מכלא בני עלמא, דלא ידעי ולא משגיחי ולא שמעו ולא מסתכלי במלי דעלמא והיך קב"ה משתבח עלייהו ברחמין בכל זמן ועידן ולית מאן דישגח, כי אם היינו שמים לב על כל החסדים שעשה השי"ת עם כלל ישראל מיום היותנו לעם וכן אם היינו מתבוננים עם החסדים שהשי"ת עשה עם כל אחד מאתנו מלפני יציאתנו לעולם ומיום הלידה והלאה עד עצם היום הזה, היינו מבינים שכל ההרפתקאות שעברו עלינו היו אך ורק לטובתנו ומן העבר היינו מקישים ומבינים על ההווה, ומתחזקים גם להבא, בבחי' (תהלים קז) מי חכם וישמור אלה ויתבוננו חסדי ה'.

(מתוך הספר "יש מאין")

אני מקנא אתכם

ענה ואמר, וה זמן רב שיש לי חלק בתפלות ישראל, פי הלא ראוי להם להצדיקים להסתפל בעצמן מי הוא זה שמתפלל ועם מי מתפללין הלא גם כל התנועות שעושה מי שעושה איזה תנועה בעלמא בתפלה, ואפלו פושעי ישראל הכל על ידי ואמר שענגין זה הוא סוד מסודות נסתרים שלו).

אמנם לא באר רבנו זכרוננו לברכה מה שיכות ענגין זה הנ"ל עדין הדברים סתומים וסתומים מאד ואין אתנו יודע עד מה, אשרי הזוכה להשיג באחרית הימים מעלת גדלת רבנו זכרוננו לברכה וסוד הנהגותיו אשר פעל ועשה בזה העולם דברים נפלאים ומכסים מגני אדם ונעלמים מדעת אנושי מאד, והכל למען שמו הגדול והקדוש יתברך. ואמר אז אשריכם שיש לכם רב כזה אני מקנא אתכם. עכשו כבר קשה מאד שיתקרב עוד אחד. (חיי מוה"ר"ן נסיעתו וישיבתו באומין רה)

הפעלות והישועות שפעלנו על ידי תפלותינו

התגלות עבודת התפלה גלו ישראל בעולם, פי אין כחנו אלא בפה, ורק זה אמנותינו ואמנות אבותינו הקדושים זכרונם לברכה. ולעתיד בעת הגאולה כשיראו כל העולם את גדל ורובי הפעלות והישועות שפעלנו על ידי תפלותינו בכל ימי הגלות, אז יתחזקו כלם בתפלה, מקמת שהכל יראו אז מעלת התפלה על ידי גדלת ישראל, שכל גדלתם וכו' על ידי התפלה, כמו שנאמר אז אהפך אל כל העמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה', אבל מעלת תפלתם של האמות אינה חשובה אז כל כך, מאחר שהם לא יתגברו בתפלה עד אחר שראו מה שפעלו ישראל בתפלתם. אבל עם קדוש ישראל וכו' להתגבר בתפלה בכל ימי הגלות, בעת שלא ראו עדין מה שפעלו, שזה יקר ביותר אצלו יתברך.

(אוצר היראה מהדורא בתרא אות קוד)

קח את יהושע – נוצר תאנה יאכל פריה
 ידוע מה שזכרנו רבותינו זכרונם לברכה במדרש רבה פרשת פנחס מה שהקדוש ברוך הוא אמר למשה על יהושע. יהושע הרבה שרתך והרבה חלק לך כבוד והוא היה משכים ומעריב בבית הנועד שלך, והוא היה מסדר את הספסלים וכו'. הואיל והוא שרתך בכל כחו כדאי הוא שישמש את ישראל שאינו מאבד שכרו. קח לך את יהושע בן נון וכו' לקים מה שנאמר (משלי כ"ז) נוצר תאנה יאכל פריה.

והנה גם אנו יאכל פריה היום דורותינו אלה מעולם לא ראינו ולא שמענו מאיש אחד שישירת את רבו באופן כזה כמו שראינו ממורנו הרב נתן זכרוננו לברכה, פי ממש נתקיים בו לא מש מתוך האהלה אהלו של תורה של רבנו אור האורות בעל לקוטי מוה"ר"ן וזכר צדיק לברכה, פי ממש היה דבוק ומקשר אליו בהתקשרות ודבקות אמתי במסירות נפש ובטוב הרגשות עצמו לגמרי לגמרי בכל תנועותיו במעשה ובדבור ובמחשבה, בשבתו בביתו ובלקחתו בדרך בשבבו ובקומו. וכל שיחותיו וספוריו ועניניו הפל היה טובב והולך רק על קטב ענגין זה להודיע ולפרסם גדלת קדשת מעלת רבנו זכר צדיק לברכה, וגדלת קדשת מעלת מאמרי תורתיו הקדושים ושיחותיו וספורי מעשיותיו וכל עניניו. להודיע לבני האדם גבורותיו וכו' להפיץ מענותיו חוצה. פי זה כל אדם. וכל העולם לא נברא אלא לצוות לזה ובשביל זה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. אלמלא וכו' העולם על כל פנים גם עכשו זה שנים רבות אחר הסתלקותו זכרוננו לברכה להנות מאורו כבר היה העולם בא לידי תקונו בשלמות וכמובאר מזה במקום אחר.

והנה האיש הזה מורנו ולעפעפיו תנומה וכל ימי חייו היה עוסק רק בענגין זה לדלות ולהשקות מתורת רבו לאחרים ולפרסם שמו הגדול והקדוש בעולם. ועסק בזה בשקידה רבה מאד ובמסירת נפש עצום מאד אשר לא יאמן פי יספר, חובות רבו הקדוש מטיעתו פי זכה למדרגה גבה ועליונה מאד בעבודת ה' ובהשגת התורה הקדושה, והכל היה בתמימות ובפשטות גמור ובשפלות אמתי וענה שלמה מה שאי אפשר לשער כלל. (עלים לתרופה)

למדן מבלבל, צדיק מבלבל, חסיד מבלבל
 אמרו אנשי שלומנו: המעלה החותמת כל מעלותיו הטובות של האדם היא מעלת התפלה, והינה מה שמרבה מאד בתפלה ובשיחה בינו לבין קונו ומפרש שיחתו לפני ה' על כל דבר, פי בלא זה הרי אמר רבנו שנאמר האדם פזיז ומבהל, שאינו עוסק בעבודת ה' בישוב הדעת השלם, ודומה הוא כעגול הפתויב סביבו מעלות רבות, ולכל מעלותיו מקרב לו תבת 'מבלבל' משגע' הנמצא באמצע העגול, נמצא שהוא למדן מבלבל, צדיק מבלבל, חסיד מבלבל, פי כפי למוד התורה שלומד, בן צריכה להיות כנגדה התפלה שלא יהיה בבחינת 'חקמתו מרבה ממעשיו', שהוא עבודת התפלה, וכדברי ראב"ר בזה, אשר על פן המעלה המסלימה את כל מדותיו הטובות היא מדת התפלה. (ש"ש חלק ה מימרות הברקות היתם)

מכתבים על פרישת השבוע

מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שלי"ס"א

הדו"ש!

לרכישת הספר – 054-84 96548

יריב בן מניח

חורה בתשובה שלמה

לחורה בתשובה של חן בן עליוה * רפ"ש לעמוס בן ג'וליה

לעילוי נשמות
 תמו נת אסתר ע"ה
 נלב"ע מ"ז שבט
 תנצבה.
 נתן וצרינה בלאוואר ע"ה
 ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
 ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
 ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה
 050 - 4161022
 לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
 netzah.meir@gmail.com